

Μ Ν Η Μ Η

1

Σενπαμώνθης Παμώνθη τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.
 "Ἐπεμψά σοι τὸ σῶμα Σενύριος τῆς μητρός
 μου κεκκευμένους ἔχων τάβλαν κατὰ τοῦ τρα-
 χήλου διὰ Γαλήϊτος πατρός 'Ιέρακος ἐν πλοίῳ
 ἰδίῳ τοῦ ναύλου δοθέντος ὑπ' ἐμοῦ πλήρης.
 "Ἐστὶ δὲ σημεῖον τῆς ταφῆς· σινδὼν ἔστιν ἐκ-
 τὸς ἔχων χρήμα ρόδινον, ἐπιπεγραμμένον ἐπὶ
 τῆς πλάκας τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Ἐρρώσθαί σε, ἄδελφε, εὐχόμαι.

(Ἐπιστολὴ 2—3 αἰ. μ.Χ.)

2

1828 νοεβρίου 17 λιβαρτζι Τι(ν) σιμε-
 ρον φανερονο κε ομολογο εγο(ο)υποκατο-
 ρεν δεβαιομενος/ Χρητος νικολοπ(ου)λος
 απο βεροϊτζι τι(ν) σιμερον με καλη μου
 γνομι και προερεσι/ κανο παζάρικο πουλι-
 σα τοπραμα που ξουσιαζο στο βεροϊτζι
 στον καπνο το πα/ τριχο μου το χοραφι
 μου το ποτιστικο στι σπιλια το οπιο εχι οιν-
 μπλιαστα/ απουπανου του ξαδελφο(υ) μου
 νικολα ταπουκατον αβλακν τι μια μερια
 ρεμα κε τιν/ αλι μαρκοπ(ου)λος ακομι του
 δινο τον αχουροτοπο το μερδικο μου ονο-
 μαζομενο στου/ αγιου βασιλιου ακομι του
 δινο κε τον αμπελοτοπο μου στους πα-
 λ(ι)οβορους το μερδικο/ μου εχι κε σιν-
 μπλατορας τα ξαδελφια μου. ακομι κε διο
 κοματια κατελι στα/ παλιαμπελα σινμπλα-
 στα ταδελφοξαδελφια μου ακομι κενα
 κοματι χοραφι/ στον ανικολα απουπανου
 εχο κε σινοριτες τον παπαθανασι απο λι-
 βαρτζι απουκατου/ οκτος απουπανου πλαν

το αλο πετρες κε μια σκαμια στον κυπο
 του αδελφου μου/ διο κοματια χοραφια
 κενα διο κυτρες ξερικα σινοριτες εχο τον
 ξαδελφο/ μου θοδορακι κε στα διο μερι-
 τα οπιατακανο καθαραν πουλisci τον παπα-
 σταθι/ σακελοπ(ου)λου απο λιβαρτζι δια
 γροσια τρακοσια τριαντα ντι γρ. 330 κε
 απο τι(ν)σιμε/ ρον κε ονμπρος να ννε ο
 ανοθεν αγοραστis καθαριος νικοκυρις το-
 σον αφτος/ οσον κε υ κλιρονομι του κε γο
 υμε ο ανοθεν πουλιτις ξενος κε αποξενος/
 τοσον κεγο οσον κε υ κλιρονομι μου κε δια
 το βεθεον τισ αλιθιας εδοσα τιν/ παρο(ν)
 μου ομολογιαν υς χιρας του κατεμπροσθεν
 τον αξιοπιστον μαρτιραν να/ μαρτιρι τιν
 αλιθιαν (κ)σε θελο βεθεσο κε ιδιοχιρος
 μου Χριστος νικολοπ(ου)λος βεθεονο τανο-
 θεν

Χριστόδουλος Ίερευσ Σακέλαριου μάρτη-
 ρος
 (δυσαναγνώστos) μαρτιρο
 βασίλις χρισανθοπλος μαρτιρο
 παλεολογος παπαδοπουλος μαρτιρο
 αναγνώστis ζαφिरακοπουλος εγραψα κε
 μαρτιρο
 παναγητοτακης μαρτηρο
 σπηρος νηκολοπουλος μαρτηρο
 παναγος σοτηροπουλος μαρτιρο
 δημητρακης ηνταρες μαρτηρο

(Πωλητήριο ἀπὸ τὸ «Βεροῖτσι καὶ τὰ μνη-
 μεῖα του» τοῦ Νώντα Σακελλαρόπουλου,
 ἐδῶ μὲ τὴν πραγματικὴν του ὀρθογραφίαν)

γουδιού (περισσότερο ἢ λιγότερο ρητὰ ἢ λανθάνοντα) μὲ μεθόδους πού ξε-
 κινᾶνε ἀπ' τὴν προφορικὴ γλώσσα καὶ τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι, μὲ προσπά-
 θειες ζωικὲς καὶ ὄχι χαρτικὲς.

δ.— Ἡ ἐλληνικὴ γλώσσα πού ὑ π ἄ ρ χ ε ι, πού ζ ε ῖ καὶ θ ἄ ζ ε ῖ,
 εἶναι μία (ὅσο ἕνας εἶναι ὁ τρόπος μας, οἱ γεύσεις τῆς ψυχῆς, τὸ πέταμα
 τῶν πουλιῶν, τὸ φύτρωμα, τὸ χῶμα πού πατᾶμε καὶ τὸ νερὸ πού πίνουμε στὸ
 «σπίτι τῆς ζωῆς» αὐτὸ πού ζοῦμε), γιὰτί καὶ ἡ ζωὴ εἶναι μία.

(Οἱ προτάσεις θὰ συνεχιστοῦν)

ΣΩΚΡ. Α. ΣΚΑΡΤΗΣ